

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2015. gada 17. jūlijā iesniedza Audiencia Provincial de Zamora (Spānija) – Javier Ángel Rodríguez Sánchez/Caja España de Inversiones, Salamanca y Soria SAU (Banco CEISS)

(Lieta C-381/15)

(2015/C 302/33)

Tiesvedības valoda – spāņu

Iesniedzējtiesa

Audiencia Provincial de Zamora

Pamatlietas puses

Prasītājs: Javier Ángel Rodríguez Sánchez

Atbildētāja: Caja España de Inversiones, Salamanca y Soria SAU (Banco CEISS)

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai ir saderīgs ar Padomes 1993. gada 5. aprīļa Direktīvas 93/13/EK ⁽¹⁾ par negodīgiem noteikumiem patērētāju līgumos 6. panta 1. punktu tas, ka noteikuma par procentu likmes minimumu, kas iekļauts hipotekārā aizdevuma līgumā un kas atzīts par negodīgu, atzīšanas par spēkā neesošu atpakaļejošās sekas rodas nevis līguma noslēgšanas datumā, bet vēlākā datumā?
- 2) Vai tas, ka negodīgais noteikums tiek piemērots Tribunal Supremo noteiktajā laikposmā, rada komersanta netaisnu iedzīvošanos, kas Kopienų tiesiskajā regulējumā nav paredzēta, jo ar to netiek līdzsvarots pušu sniegums un tas dod labumu līguma pusei, kura ir ieviesusi finanšu noteikumu, kuras spēkā neesamība ir konstatēta?
- 3) Vai būtisku traucējumu valsts ekonomikai risks, kas ierobežo negodīga noteikuma piemērošanu un sekas, ir piemērojams individuālā prasībā, ko cēlis prasītājs, vai gluži pretēji šajā individuālajā prasībā šāds būtiskais traucējums ir tas, kas tiek radīts patērētājam, ierobežojot par spēkā neesošu atzītā noteikuma sekas uz noteiktu laiku?

⁽¹⁾ OV L 95, 29. lpp.

Prasība, kas celta 2015. gada 20. jūlijā – Eiropas Komisija/Ungārija

(Lieta C-392/15)

(2015/C 302/34)

Tiesvedības valoda – ungāru

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Komisija (pārstāvji – H. Støvlbæk, K. Talabér-Ritz)

Atbildētāja: Ungārija

Prasītājas prasījumi:

- atzīt, ka iespēju veikt notāra darbību pakārtodama pilsonības nosacījumam, Ungārija nav izpildījusi Līguma par Eiropas Savienības darbību 49. pantā noteiktos pienākumus;
- piespriest Ungārijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Komisija uzskata, ka pilsonības nosacījums iespējai veikt notāra darbību ir diskriminējošs un nesamērīgs brīvības veikt uzņēmējdarbību ierobežojums. Tādējādi Ungārija nav izpildījusi Līguma par Eiropas Savienības darbību 49. pantā noteiktos pienākumus.

Komisijas ieskatā, tā kā Ungārijas tiesību aktos notāriem noteiktās funkcijas pēc savas iedabas nav saistītas ar valsts varas īstenošanu, iespējas strādāt notāra profesijā pakārtošana pilsonības nosacījumam nav attaisnojama ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 51. pantā paredzēto izņēmumu.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2015. gada 24. jūlijā iesniedza *Cour administrative* (Luksemburga) – *Noémie Depesme, Saïd Kerrou/Ministre de l'Enseignement supérieur et de la recherche*

(Lieta C-401/15)

(2015/C 302/35)

Tiesvedības valoda – franču

Iesniedzējtiesa

Cour administrative

Pamatlietas puses

Prasītāji: *Noémie Depesme, Saïd Kerrou*

Atbildētājs: *Ministre de l'Enseignement supérieur et de la recherche*

Prejudiciālie jautājumi

Ar mērķi praktiski izpildīt diskriminācijas aizlieguma prasības attiecībā uz Eiropas Parlamenta un Padomes 2011. gada 5. aprīļa Regulas (ES) Nr. 492/2011⁽¹⁾ par darba ņēmēju brīvu pārvietošanos Savienībā 7. panta 2. punktu, kopā ar LESD 45. panta 2. punktu, ņemot vērā patieso piesaistes līmeni starp studentu nerezidentu, kas ir pieteikuma par finansiālo atbalstu augstākās izglītības iegūšanai iesniedzējs, un sabiedrību un darba tirgu Luksemburgā – dalībvalstī, kurā pārrobežu darba ņēmējs ir bijis nodarbināts vai ir veicis uzņēmējdarbību atbilstoši 2000. gada 22. jūnija likuma par valsts finansiālo atbalstu augstākās izglītības iegūšanai, redakcijā, kas pievienota ar 2013. gada 19. jūlija likumu kā tiešas sekas Tiesas 2013. gada 20. jūnija spriedumam (lieta C-20/12)⁽²⁾, 2.a panta nosacījumiem,

- nosacījumu, ka minētajam studentam ir jābūt minētā pārrobežu darba ņēmēja “bērnam”, var kvalificēt kā vienlīdzīgu nosacījumam, ka viņam ir jābūt tā “lejpūjam radniekam taisnā līnijā un pirmajā radniecības pakāpē, kura izcelšanās ir juridiski pierādīta attiecībā uz tās autoru”, liekot uzsvāru uz pierādītu izcelšanās saikni starp studentu un pārrobežu darba ņēmēju, ar ko paredzēts pamatot iepriekš minēto piesaisti, vai arī
- ir jāliek uzsvārs uz faktu, ka pārrobežu darba ņēmējs “turpina nodrošināt studenta aprūpi”, pat ja nav juridiskas izcelšanās saiknes, kas viņu saistītu ar studentu, tostarp iezīmējot pietiekamu kopdzīves saikni, kas viņu savieno ar vienu no studenta vecākiem, attiecībā uz kuru izcelšanās saikne ir juridiski pierādīta?
- Šajā otrajā skatījumā, vai pārrobežu darba ņēmēja ieguldījumam, kas teorētiski nav obligāts, gadījumā, ja tas nav vienīgais, bet notiek vienlaicīgi ar ieguldījumu, ko veic vecāki, kurus ar studentu vieno juridiska izcelšanās saikne un kuriem attiecībā uz viņu tādējādi ir likumā paredzētas aprūpes saistības, ir jāatbilst noteiktiem nosacījumiem attiecībā uz tā apjomu?

⁽¹⁾ OV L 141, 1. lpp.

⁽²⁾ EU:C:2013:411